

การสร้างแบบฝึกอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Creating Pattern Practice for Thai Consonant Clusters for Huachiew Chalermprakiet University Students

ปราโมทย์ ชูเดช*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพูดเพื่อการสื่อสาร ภาคการศึกษา 1/2547 จำนวน 30 คน ดำเนินการวิจัยโดยให้กลุ่มตัวอย่างเข้าโปรแกรมการอ่านออกเสียงตามแบบฝึกอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่สร้างขึ้นจำนวน 25 แบบฝึก โดยทำการฝึกในเวลาเรียน 1 ชั่วโมง/ครั้ง/สัปดาห์ และฝึกนอกเวลาเรียน 1 ชั่วโมง/ครั้ง/สัปดาห์ ตลอดระยะเวลา 13 สัปดาห์ แล้วทำการวัดผลด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำที่ได้ผ่านการทดสอบความเชื่อมั่นจนอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือค่าเฉลี่ยและ dependent t-test ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการฝึกการอ่านออกเสียงควบกล้ำมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากก่อนการฝึก 72.7 เป็น 95.2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 บ่งชี้ว่าโปรแกรมการฝึกและแบบฝึกการอ่านออกเสียงควบกล้ำนี้มีประสิทธิภาพที่จะนำไปใช้กับนักศึกษาได้ต่อไป

คำสำคัญ : คำควบกล้ำ แบบฝึก

ABSTRACT

The purpose of this study was to evaluate pronunciation achievement for Thai consonant clusters among 30 Huachiew Chalermprakiet university students, who had registered a course of Thai language for communication, first semester, 2004. All students were assigned for a practice program by using 25 patterns practice. The 13-week training protocol was designated as in-class and out-class practices for 1 hour/week each. At the

* รักษาการหัวหน้าสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

end of training, pronunciation achievement of the study group was assessed by using achievement test, which had been constructed and adjusted its reliability value into acceptable level, prior to be used. Statistics used in this study were mean and dependent t-test. It was shown that achievement's score of the study group was significantly increased from 72.7 (before training) to 95.2 (after training, $p < 0.01$). indicated this training protocol and 25 patterns practice were effective for use in practice for pronunciation of Thai Consonant Clusters.

Keywords : Clusters, Pattern Practice

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญทั้งในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพของคนไทย การใช้ภาษาสื่อสารต้องมีความชัดเจนทั้งการเขียนและการพูด การสื่อสารด้วยการพูดนั้นหากออกเสียงได้ถูกต้องและชัดเจนก็จะส่งผลให้สื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ การออกเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ในภาษาไทยนั้นมีปัญหาหากพอสสมควร โดยเฉพาะพยัญชนะประสมที่เป็นคำควบกล้ำ 15 แบบในภาษาไทยคือ กร กล กว ขร ชล ขว คร คล คว ตร พร พล ผล พร พล ปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำนี้อาจมีสาเหตุมาจากการออกเสียงที่ยากกว่าคำที่ไม่มีพยัญชนะเป็นอักษรควบ ที่สำคัญมาจากขาดการฝึกฝนให้ออกเสียงได้ถูกต้อง ผนวกกับความเคยชินก็พอใจที่จะออกเสียงตามสบาย นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมอย่างรวดเร็ว การรับวัฒนธรรมจากต่างประเทศ การใช้ภาษาต่างประเทศปะปนในภาษาไทย ค่านิยมในกลุ่มวัยรุ่นยุคใหม่ที่พูดเสียงเพี้ยน การเลียนแบบภาษาดาราหนังร้อง ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการออกเสียงภาษาไทยอย่างยิ่ง

ปัญหาการใช้ภาษาไทยดังกล่าวเป็นเรื่องที่น่าห่วงและรับทราบกันทั่วไป พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระราชปรารภเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยเมื่อครั้งเสด็จคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตอนหนึ่งว่า “ภาษาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับบ้านเมืองขอให้ร่วมมือกันรักษามาตรฐานของภาษาไทยไว้อย่าให้ทรุดโทรม” โดยเฉพาะการออกเสียงทรงมีพระราชปรารภตอนหนึ่งว่า “ปัญหาการออกเสียงเป็นอันตรายอย่างยิ่ง” และ “ต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในการออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน “(คณะอักษรศาสตร์. 2504 : 5) เปลื้อง ณ นคร มีความเห็นว่าเกี่ยวกับปัญหาภาษาไทยว่า “ภาษาขยายตัวอย่างรวดเร็วเกิดมีคำสแลงแปลก ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย เสียงพูดก็เพี้ยนไป เช่น พวกคำควบกล้ำ ร-ล เป็นต้น” (เปลื้อง ณ นคร. 2518 : 38)

การแก้ไขปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำที่ไม่ถูกต้องนั้นสามารถแก้ไขได้ด้วยการฝึกออกเสียงอย่างถูกวิธี ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะช่วยแก้ปัญหานี้กับผู้เรียน ดังที่ประเสริฐ เชยชิตได้ออกความเห็นว่ “ปัญหาการออกเสียงไม่ชัดเจน

นี้สามารถแก้ไขได้ ถ้าได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ ฉะนั้นการฝึกให้นักเรียนได้ใช้อุปกรณ์จะให้นักเรียนใช้ได้ถูกต้องและเกิดความชำนาญ ครูที่สอนไม่ควรปล่อยปละละเลยควรฝึกนักเรียนมาตั้งแต่ต้น ๆ (ประเสริฐ เขยชิต. 2518 : 5) ซึ่งสอดคล้องกับฐะปะนีย์ นาครทรรพ ที่ได้กล่าวไว้ทำนองเดียวกันว่า “อันที่จริงการออกเสียงที่ผิดเพี้ยนไปเช่นนี้ เป็นสิ่งที่แก้ไขได้ด้วยการฝึกออกเสียงให้ถูกต้องและฝึกบ่อย ๆ จนได้ผล” (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. 2539 : 57-58)

ปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำนี้เป็นที่รับทราบกันโดยทั่วไปจากผู้บริหารสถานศึกษาและคณาจารย์ อีกทั้งประสบการณ์ของผู้วิจัยในการสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษารวมเป็นเวลา 20 ปี พบว่านักศึกษาระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ยังออกเสียงควบกล้ำไม่ถูกต้องชัดเจนส่งผลให้ไม่สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญด้านการสื่อสาร นอกจากนี้ยังทำให้ผู้พูดเสียบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือในการใช้ภาษาไทย ปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้องชัดเจนนี้ยังเป็นปัญหาสำคัญของการใช้ภาษาไทยในระดับชาติที่จำเป็นต้องเร่งแก้ไข และควรควรเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหานี้ด้วยการฝึกฝนผู้เรียนให้อ่านออกเสียงอย่างถูกวิธี ผู้วิจัยสนใจที่จะแก้ปัญหานี้โดยการสร้างแบบฝึกอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเพื่อนำไปใช้พัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำให้ชัดเจน

ระเบียบวิธีวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพูดเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ผู้วิจัยได้สำรวจคำที่ใช้อักษรควบกล้ำจากหนังสือพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ทำการคัดเลือกคำจำแนกตามประเภทของเสียงคำควบกล้ำมาจำนวน 150 คำ จากนั้นทำการคัดเลือกอีกครั้งโดยการนำคำที่คัดเลือกไว้ข้างต้นไปทดสอบการอ่านออกเสียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วเลือกคำที่กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงควบกล้ำผิดบ่อย ๆ ให้เหลือจำนวน 60 คำ ขั้นตอนต่อไปเป็นการนำคำออกเสียงควบกล้ำทั้ง 60 คำไปสร้างแบบทดสอบการอ่านออกเสียงจำนวน 3 ประเภทคือ ร้อยกรอง ประโยคและข้อความ จึงนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งที่อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้องชัดเจนใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง นำผลที่ได้มาปรับปรุงแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำให้มีความเชื่อมั่นทางสถิติที่ระดับ 0.05 ก่อนนำไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ผู้วิจัยนำคำควบกล้ำที่กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงผิดบ่อย ๆ ที่ได้คัดเลือกไว้จำนวน 60 คำข้างต้นมาสร้างเป็นแบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่แต่งเป็นคำคล้องจอง ประโยค คำประพันธ์และ

บทเพลงจำนวน 25 แบบฝึก แล้วนำแบบฝึกการอ่านออกเสียงควบกล้ำดังกล่าวไปทดลองใช้กับนักศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งที่อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้องและชัดเจนใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบฝึกก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำของกลุ่มตัวอย่างก่อนการเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. กลุ่มตัวอย่างฝึกอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำจำนวน 25 แบบฝึก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ระยะเวลาของการฝึก 13 สัปดาห์ โดยทำการฝึกในเวลาเรียน 1 ชั่วโมง/ครั้ง/สัปดาห์ และฝึกนอกเวลาเรียน 1 ชั่วโมง/ครั้ง/สัปดาห์

3. ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อกลุ่มตัวอย่างผ่านการฝึกอ่านออกเสียงควบกล้ำแล้วเป็นเวลา 1 สัปดาห์

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ค่าเฉลี่ย และ dependent t-test

ผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ก่อนและภายหลังการใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียง

คำควบกล้ำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแสดงดังตาราง 1

ผลสัมฤทธิ์ก่อนการฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ (ตาราง 1)

คำที่กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงผิดมากที่สุด (ร้อยละ 61-80) มี 1 คำ คือ เพลง

คำที่กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงผิดรองลงมา (ร้อยละ 41-60) มี 11 คำ เรียงตามลำดับจำนวนครั้งที่ผิดจากมากไปหาน้อย ดังนี้

พลาด	พลัน	ตรง	พลาด
เขลา	ผลาญ	พระ	ไกว
เพริศ	กว้าง	กลม่อม	

คำที่กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงผิดร้อยละ 21-40 มี 31 คำ เรียงตามลำดับจำนวนครั้งที่ผิดจากมากไปหาน้อยดังนี้

ควัน	กลอน	ความ	ไขว่
ไกล	ผลึก	เปล	พลาญ
คว่า	คล้าย	ครับ	ขวัญ
ตรา	ครวญ	เพราะ	พลอย
พริ้ง	ขลุ่ย	ปลอด	กวาด
กว่า	กลับ	เคลิ้ม	กลัว
ควาย	เตรียม	ครุ	ปลาย
ขรุขระ	คล้าย	ขรม	

คำที่กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงผิดร้อยละ 0 -20 มี 17 คำ เรียงตามลำดับจำนวนครั้งที่ผิดจากมากไปหาน้อยดังนี้

ปรับ	โคลง	กราบ	ชลีบ
เปลี่ยน	ชวน	ครา	คร่า
โพล่	โกรธ	ตรวจ	กรุง
โปรด	ขวา	เกรง	ปรุง
ขริม			

ตาราง 1 ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ก่อนและภายหลังการใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

ก่อนการฝึกอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ		ภายหลังการฝึกอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ	
ความผิดพลาด (ร้อยละ)	คำที่อ่านออกเสียงคำควบกล้ำผิด	ความผิดพลาด (ร้อยละ)	คำที่อ่านออกเสียงคำควบกล้ำผิด
61 - 80	เพลง	21 -26	เขลา
41 - 60	พลาด พลัน ตรง ซลาด เขลา ผลาญ พระ ไทว เพริศ กว้าง กล่อม	15 - 20	พลาด เปล
21 -40	ควัน กลอน ความ ไชว ไกล พลิก เปล พلاغ ครัว คล้าย ครับ ขวัญ ตรา ครวญ เพราะ พลอย พริง ขลุ่ย ปลอด กวาด กว้า กลับ เคลิ้ม กลัว ควาย เตريم ครู ปลาย ขรุขระ คลาย ชม	9-14	พลัน ครู เพริศ เพลง ซลาด ผลาญ ขลุ่ย คล้าย ปลอด คลาย
0 - 20	ปรับ โคลง กราบ ขริบ เปลี่ยน แขวน ครา คร่า โผล่ ไกรธ ตรวจ กรุง โปรต ขวา เกรง ปรง ชริม	3 - 8	เตريم ตรง กลอน ปลาย ชม พลอย เปลี่ยน โคลง เคลิ้ม เพราะ ครัว ไชว กลัว กรุง ไกล พลิก ควาย ขรุขระ กราบ พระ คร่า ครา ไทว กล่อม
		0	ไกรธ ปรับ ขวัญ ควัน ตรวจ ตรา ครวญ พริง ความ เกรง แขวง โปรด ขริบ กวาด ปรง กว้าง กว่า โผล่ ครับ พلاغ ขวา ชริม กลับ

ผลสัมฤทธิ์ภายหลังการฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ (ตาราง 1)

คำที่กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงผิดร้อยละ 21-26 มี 1 คำ คือ เขลา

คำที่กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงผิดระหว่างร้อยละ 15-20 มี 2 คำ เรียงลำดับตามจำนวนครั้งที่ผิดจากมากไปหาน้อย คือ

พลาด เปล

คำที่กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงผิดระหว่างร้อยละ 9-14 มี 10 คำ เรียงลำดับตามจำนวนครั้งที่ผิดจากมากไปหาน้อย คือ

พลัน ครู เพริศ เพลง
ซลาด ผลาญ ขลุ่ย คล้าย
ปลอด คลาย

คำที่กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงผิดร้อยละ 3-8 มี 24 คำ เรียงลำดับตามจำนวนครั้งที่ผิดจากมากไปหาน้อย คือ

เตรียม ตรง กลอน ปลาย
 ขรม พลอย เปลี่ยน โคลง
 เคลิ้ม เพราะ คร่า ไชว
 กลัว กรุง ไกล ผลัก
 ควาย ขรุขระ กราบ พระ
 คร่า ครา ไกว กล่อม

คำที่กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงไม่ผิด มี 23 คำ คือ

โกรธ ปรับ ขวัญ ควัน
 ตรวจ ตรา ครวญ พริ้ง

ความ เกรง แขนง ไปรด
 ขรีบ กวาด ปรง กว้าง
 กว่า โพล่ ครับ พलग
 ขวา ขริม กลับ

ความผิดพลาดในการออกเสียงควบกล้ำที่ลดลงภายหลังการใช้แบบฝึก

ภายหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้ใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ พบว่าความผิดพลาดในการออกเสียงลดลงจำแนกได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำผิดพลาดที่ลดลงภายหลังการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำผิดพลาดที่ลดลง (ร้อยละ)	จำนวนคำ	คำควบกล้ำ
41 - 60 21 - 40	7 28	เพลง ตรง พระ ไกว กว้าง ปล้น ชลาด พลาด ผลาญ กล่อม ควัน ความ พलग ไชว ไกล ผลัก ครับ เพรศ กลอน คร่า ขวัญ ตรา ครวญ เซลา เพราะ พริ้ง กวาด กว่า กลับ คล้าย พลอย เปล เคลิ้ม กลัว ควาย
0 - 20	25	ขลุ่ย ปลอด ขรุขระ ปรับ ขรีบ เตรียม ปลาย ขรม โคลง กราบ แขนง คลาย เปลี่ยน ครา โพล่ ครู คร่า โกรธ ตรวจ ไปรด ขวา กรุง เกรง ปรง ขริม

คำที่กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงควบกล้ำลดลงร้อยละ 41-60 มี 7 คำ เรียงลำดับพิດลดลงจากมากไปหาน้อยดังนี้

เพลง ตรง พระ ไกว
กว้าง พลัน ซลาด

คำที่กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงควบกล้ำลดลงร้อยละ 21-40 มี 28 คำ เรียงลำดับพิດลดลงจากมากไปหาน้อยดังนี้

พลาด พลาญ กล่อม ควัน
ความ พวาง ไชว ไกล
ผลัก ครับ เพริศ กลอน
คว่า ขวัญ ตรา ครวญ
เขลา เพราะ พริ้ง กวาด
กว่า กลับ คล้าย พลอย
เปล เคลิ้ม ก้าว ควาย

คำที่กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงควบกล้ำลดลงร้อยละ 0-20 มี 25 คำ เรียงลำดับพิດลดลงจากมากไปหาน้อยดังนี้

ขลุ่ย ปลอด ชรุชระ ปรับ
ขริบ เตรียม ปลาย ชรม
โคลง กราบ แชวน คลาย
เปลียน ครา โพล่ ครู
คร่า โกรธ ตรวจ โปรต
ขวา กรุง เกรง ปรุง
ขริม

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ของการออกเสียงควบกล้ำของกลุ่มตัวอย่างก่อนการฝึก (72.7 คะแนน) และภายหลังการฝึก (95.2 คะแนน) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 บ่งชี้ว่าแบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำและโปรแกรมการฝึกมีประสิทธิภาพในการพัฒนาการอ่านออกเสียง

ควบกล้ำของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้

อภิปรายผลการศึกษา

ผลสัมฤทธิ์โดยภาพรวมของการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่ผ่านการฝึกโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีพัฒนาการในทางที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน แต่อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตในการอ่านออกเสียงของคำควบกล้ำบางคำ ดังนี้

คำควบกล้ำที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงพิດมากที่สุด 3 ลำดับคือ “เพลง” “พลาด” “พลัน” คิดเป็นร้อยละ 73 60 และ 57 ตามลำดับ ถึงแม้ว่าภายหลังการฝึกแล้วความพิດพลาตในการอ่านออกเสียงควบกล้ำของคำควบกล้ำทั้งสามคำจะลดลงร้อยละ 60 47 และ 43 ตามลำดับ แต่การอ่านออกเสียงควบกล้ำของคำทั้งสามนี้ยังคงพิດพลาตอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจมีสาเหตุเนื่องจากการออกเสียงคำควบกล้ำของพยัญชนะ “พล” เป็นเสียงอโฆษะ (voiceless sound) เป็นเสียงที่เกิดจากเส้นเสียงเปิด อากาศที่ผ่านขึ้นมาจากปอดไม่ต้องดันเส้นเสียงสามารถผ่านได้โดยสะดวกและเส้นเสียงไม่สั่น ดังนั้นการออกเสียงเป็น “พ” จึงสะดวกกว่า ส่วนพยัญชนะ “ล” เป็นเสียงลอดข้าง (lateral) เป็นเสียงที่อากาศในช่องปากออกสู่ภายนอกปากโดยผ่านข้าง ๆ ลิ้น นั่นคือ ลมที่ผ่านออกมาจากปากจะไม่ผ่านตรงกลางของลิ้น การออกเสียงสระ -ะ, -า, -เ- ลิ้นจะอยู่ในลักษณะสูง, ต่ำ, กลางตามลำดับริมฝีปากไม่ห่อ การออกเสียง “พล” จึงเป็นการออกเสียงที่ยากเนื่องจาก “พ” เป็นเสียงที่ผ่านอากาศจากปอดสู่ริมฝีปากโดยตรงจึงออกได้สะดวก ส่วน “ล” เป็นเสียงข้างลิ้น เวลาออก

เสียงต้องกระดกเล็กน้อยเพื่อให้ลมผ่าน และเมื่อมาประสมกับสระ -ะ, -า, -เ- จึงทำให้การออกเสียงขาดตัว “ล” ไป ทำให้กลุ่มตัวอย่างออกเสียงคำว่า เพลง เป็น เพง คำว่า พลาด เป็น พาด และคำว่า พลัน เป็น พัน สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลวรรณ ชนิษฐานันท์ (2532) ที่ได้ศึกษาการออกเสียงของผู้อ่านชาวโทรทัศน์ทุกช่องของประเทศไทยที่อ่านข่าวตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งจบรายการซึ่งใช้เวลาประมาณ 60 นาที พบว่าไม่มีผู้อ่านชาวคนใดอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้ถูกต้องทั้งหมด โดยเฉพาะการออกเสียงควบกล้ำที่ผิดพลาด เช่น “-ร” เป็น “-ล” หรือไม่ออกเสียงคำควบกล้ำเลย เช่น “ประเทศ” เป็น “ปละเทศ” หรือ “ปะเทศ” “กล้าหาญ” เป็น “ก้าหาญ” นอกจากนี้ยังพบการอ่านออกเสียงควบกล้ำที่ผิดพลาดในลักษณะการแก้ไขเกินเหตุ (hypercorrection) ที่ผู้อ่านชาวออกเสียง “ล” เป็น “ร” เป็นประจำ

คำควบกล้ำที่กลุ่มตัวอย่างอ่านผิดพลาดลำดับแรกคือ เกรง ปรงุ ขริม คิดเป็นร้อยละ 7 เท่านั้น ภายหลังจากได้รับการฝึกแล้วกลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนทั้งหมด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกที่ 3 การฝึกเสียง “กร” แบบฝึกที่ 13 การฝึกเสียง “ปร” และแบบฝึกที่ 4 การฝึกเสียง “ขร” และแบบฝึกที่ 25 การอ่านร้อยกรองแบบฝึกดังกล่าวเป็นการเน้นการอ่านออกเสียงและการเทียบเสียง โดยนักศึกษาฝึกฟังเสียงเพื่อแยกเสียงคำควบกล้ำที่เหมือนและแตกต่างกันและพูดโต้ตอบคำควบกล้ำ ที่มีเสียงเทียบเคียงกับคำที่ผู้ฝึกออกเสียง ดังนั้นหลังการฝึกอ่านออกเสียง นักศึกษาจึงมีพัฒนาการอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

แบบฝึกที่นักศึกษาสอนใจเป็นพิเศษ คือแบบฝึกที่เป็นกิจกรรมการแสดงออกเช่น แบบฝึก

ที่ 22 โข่ทองคล้องกัน และแบบฝึกที่ 23 มาร้องเพลงกัน นักศึกษาชอบและเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานเพลิดเพลินกับการร้องเพลง ซึ่งสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในวัยนี้ ผู้ฝึกควรจัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบให้ผู้ที่รับการฝึกได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกและควรฝึกต่อเนื่อง เพราะผู้ที่ฝึกบ่อย ๆ ย่อมมีโอกาสพัฒนาการออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนคล่องแคล่วและเป็นไปโดยอัตโนมัติ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าคำควบกล้ำที่นักศึกษาอ่านถูกและผิดมีการกระจายกันอยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ของบทร้อยกรอง ประโยค และข้อความ ตำแหน่งของคำควบกล้ำในแบบทดสอบจึงไม่น่าจะมีผลต่อการอ่าน

ข้อเสนอแนะ

1. การใช้แบบฝึก ผู้สอนควรเลือกใช้แบบฝึกให้เหมาะสมกับเวลา และระดับของผู้เรียน ไม่จำเป็นต้องใช้แบบฝึกทุกแบบฝึก การใช้แบบฝึกควรพิจารณาถึงความบกพร่องของผู้รับการฝึกเป็นประการสำคัญ และแบบฝึกควรจะมีหลากหลายเพื่อให้ผู้รับการฝึกไม่เบื่อหน่าย เช่นแบบฝึกการออกเสียงสลับกับแบบฝึกที่เป็นเกมแบบฝึกการอ่านคำประพันธ์ การอ่านประโยค เพื่อกระตุ้นความสนใจและช่วยให้ผู้เรียนสนุกสนานกับการฝึก

2. ผู้ใช้แบบฝึก ควรใช้แบบฝึกอย่างต่อเนื่อง และวัดความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ จนผู้ได้รับการฝึกออกเสียงคำควบกล้ำได้โดยอัตโนมัติ โดยฝึกประมาณ 13 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที

3. หากมีการทำวิจัยครั้งต่อไป ก่อนสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ควรสำรวจปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำของผู้เรียนกับครู

อาจารย์ในสถานศึกษา ผู้ปกครอง เพื่อจะได้ทราบ
ปัญหาอย่างแท้จริงและนำมาเป็นแนวทางในการ
สร้างแบบฝึก และควรรนำแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
ไปทดลองใช้กับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาของ
สถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงแบบฝึกให้
มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- ก่อ สวัสดิพานิชย์. (2515) “แนวการสอนภาษาไทย,” เอกสารนิเทศการศึกษาคู่มือครูภาษาไทย.
พระนคร : หน่วยศึกษานิเทศก์, กรมการฝึกหัดครู.
- กาญจนา นาคสกุล. (2524) **ระบบเสียงภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
การฝึกหัดครู, กรมกระทรวงศึกษาธิการ. (2536) “ทักษะ ข-2 การออกเสียง,” **เอกสารการพัฒนา
และฝึกอบรมครูสอนภาษาไทยในสังกัดกรมสามัญศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สหวิทยาลัย.
- กำชัย ทองหล่อ. (2533) **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : อมรการพิมพ์.
- เกษร รอดเดช. (2522) **แบบฝึกหัดเพื่อสอนช่วยเสริมการออกเสียงพยัญชนะ “ง” “พ” “ผ” “คว”
และ “ขว” สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โกสุมภ์ อากาศพะกุล. (2521) **แบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบ “ร” “ล” และ “ว”
สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง
ราชบุรี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- คณะอักษรศาสตร์. (2504) **บันทึกเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานกระแสพระราชดำริเรื่องปัญหา
การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลธิรา กลัดอยู่ และคณะ. (2521) **การใช้ภาษา**. กรุงเทพมหานคร : เคล็ดไทย.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2539) “บันไดเก้าขั้นเพื่อจรโลงภาษาไทย,” **หนังสือและสื่อเทคโนโลยีเพื่อ
การพัฒนาที่ยั่งยืน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ตรีศิลป์ บุญขจร. (2527) “ฝึกทักษะในการใช้ภาษา,” **การใช้ภาษา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์.
- ประเทือง คล้ายสุบรรณ. (2529) **อ่านเขียนคำไทย**. กรุงเทพมหานคร : สุทธิสารการพิมพ์.
- ประสงค์ ราชณสุข. (2532) **การศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็ก
ชาวเขา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เพียรเจริญ.
- ประเสริฐ ชาญชิต. (2518) **แบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบ “ร” และ “ล” สำหรับชั้น
ประถมศึกษาปีที่หนึ่ง**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เปลื้อง ณ นคร. (2518) “ความผันผวนของภาษาไทย,” **วิทยายจารย์**. 74(4) : 38.
- พรรณี ชูทัย. (2522) **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพมหานคร : วรุฒิกการพิมพ์.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540) **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2525) **สัตศาสตร์และสรีรวิทยาเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546) **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพมหานคร : นามมีบุ๊คส์.
- วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์. (2533) **ภาษาและภาษาศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____ . (2532) “สำรวจเสียงภาษาไทยมาตรฐานจากการข่าวช่อง 9,” **ภาษาและภาษาศาสตร์**. (มกราคม - มิถุนายน) : 51 - 60.
- วิไลวรรณ วิเศษน้อย. (2522) **การสร้างแบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ร ล และ ว สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สอง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศจี แถวถิ่นทอง. (2527) **เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5**. กรุงเทพมหานคร : บริษัทประชาชน.
- ศรีประภา ปาลสุทธิ. (2523) **การสร้างแบบฝึกการอ่าน ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศิริวรรณ ฉายาเกษตริน และคณะ. (2535) **หนังสือเรียน ชุดฝึกพัฒนาทักษะกระบวนการ ท 203 ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.
- _____ . (2535) **หนังสือเรียน ชุดฝึกพัฒนาทักษะกระบวนการ ท204 ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.
- สมพร หลิมตระกูล. (2541) **การสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สุดารัตน์ เอกวานิช. (2520) **การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้ ร ล ว สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ศ.ม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2528) **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- เสาวคนธ์ ศรีพุทธดิลก. (2537) **ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อการอ่าน คำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านราษฎร์ดำเนิน อำเภอนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อนุমানราชธน, พระยา. (2517) **นิรุกติศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : คลังวิทยา.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2534) **คู่มือการสอนภาษาไทย กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.